

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Tractatus Juridicus Ad Librum III. Decretalium Gregorii IX.
Clericorum in communi, nec non Prælatorum, ac
Capitulorum in specie obligationes, & jura complectens**

Scharz, Oddo

Salisburgi, 1738

§. IV. Quæ sint partes Coadjutoris? Et quanta ejus potestas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63800)

jure stricto aliàs obstarent, cùm Papa hanc ipsam electionis formam non alio ex capite permittat, quàm, ut se cer-

tum quoquomodo reddat de consensu Capitularium. Hæc laudatus Card. de Luca l. cit. n. 10.

§. IV.

Quæ sint partes Coadjutoris? Et quanta ejus potestas.

S U M M A R I A.

14. Coadjutor eadem jurisdictione pollet, quam habet coadjutus, non tamen sine limitatione. 15. Non tamen eadem honoris prærogativa gaudet, quàm principalis. 16. Est alendus sumptibus principalis. 17. Officium Coadjutoris temporalis cessat morte coadjuti. 18. Non item Coadjutoris perpetui, cujus jus jam antè quæsitum morte coadjuti magis actuatur.

14 **Q**Uoniam officium Coadjutoris in eo consistit, ut Rectorem principalem coadjuvet, ejusque vi-ces, ac munia suppleat, legitimè infer-
tur, quòd eadem potestate polleat Coadjutor, quàm habuit principalis, ideòque Coadjutor Episcopi, vel Abbatis liberam rerum Ecclesiasticarum administrationem habet, modò nil alienet de bonis ad Ecclesiam, vel Episcopum spectantibus cap. un. h. t. in 6. & cap. 24. de Elect. in 6. & insuper omnia ea, quæ sunt jurisdictionis, imò & ea, quæ sunt Ordinis Episcopalis, si ordinem Episcopalem habet, exercere, secùs aliis Episcopis, quasi suffraganeis, demandare potest. Quia tamen hæc potestas nonnunquam restringi, & limitari solet, ideò ad formam concessionis respiciendum est. Parisius de Resign. benef. lib. 7. Quæst. 20. num. 19. Ubi verò de illa non satis liquet, attendendum est, ex qua causâ datus sit Coadjutor, si ob temporalia, putà, quia coadjutus, qui cæteroquin spiritualia benè administrat, de dilapidatione suspectus est, tantummodo ad exercitium illius causæ tem-

poralis datus esse videtur. Quod si verò detur seni, vel infirmo, ad spiritualia duntaxat datus esse censetur, quando autem datur dementi, cùm ad omnia reddatur impotens Episcopus, tam ad spiritualia, quàm temporalia datus esse non ambigitur, ideòque ad instar principalis beneficia liberè conferre, & eorundem resignationes recipere poterit. Cabassut. Jur. Can. theor. & prax. lib. 1. cap. 16. num. 1. & 3. Barbof. J. E. V. lib. 3. cap. 10. num. 24. & seq. cum aliis ibidem relatis.

Quamvis autem Coadjutor dicatur representare suum principalem, non tamen eadem honoris prærogativa gaudet, sed vivente coadjuto, ultimo loco post omnes Canonicos sedere debet, prout censuit sacra rituum Congregatio in Patavina 3. Decembr. 1616. Nisi Coadjutor in dignitate aliàs constitutus foret, tunc enim absente, vel impedito coadjuto, præcedit omnes Canonicos, ac idem prorsus stallum, quòd coadjutus, si præsens esset, obtineret, habere debet, prout ab eadem S. Congregat. in Brundusina 29. Maji 1621. deci-

eifum refert Barbof. ad Concil. Trident. Sess. 25. de Reformat. cap. 7. n. 18.

§ 20.

- 16 Quæres I. Cujus expensis alendus fit Coadjutor? Respondeo alendum esse de proventibus Prælati, in cujus auxilium assumptus est, habita ratione facultatum Prælati, qualitate Coadjutoris, & consuetudine patriæ. Colligitur ex cap. 3. h. t. & cap. un. §. præfenti eod. in 6. & Concil. Trid. Sess. 21. cap. 6. Passerin. ad cit. cap. un. num. 43. Quod si facultates Ecclesiæ utrique alendo non sufficiant, principalis, sive coadjutus de redditibus Ecclesiæ alendus est, utpote qui quoad *titulum*, & *jus* adhuc manet Prælati, Coadjutori verò de congrua sustentatione prospiciet Episcopus, dando eidem vel aliquod beneficium simplex juxta Concil. Trident. Sess. 24. de Reform. cap. 17. aut prout aliter providere poterit, ut loquitur cit. Conc. Trident. Sess. 21. de Reform. cap. 6. Quod si verò Coadjutori Episcopus nullo modo alimenta præstare valeat, populus ad ea suppeditanda cogendus erit. arg. cap. 4. de Consecr. Eccles. Passerin. ad cit. cap. un. num. 44. P. Reiffenstuel h. t. num. 55. §. seqq. Fagnan. ad cap. 3. h. t. à num. 8. usque ad 14.

- 17 Quæres II. Quando, & quomodo cesset officium Coadjutoris? Respon-

deo, morte coadjuti naturali, vel civili, vel etiam sublato impedimento, puta infirmitate, aut ætate, ipsum quoque officium Coadjutoris expirare, quod accipe, si Coadjutor ad tempus datus sit. cap. 2. de Suppl. neglig. Prælat. Qui dein rationes reddere tenetur, vel ipsi Prælato, si sanæ mentis fuerit, vel Capitulo, vel etiam Prælato successori. cap. un. §. præfenti h. t. in 6.

Quod si Coadjutor cum *spe futura* 18 *successionis* datus sit, hujus officium in quantum cedit in favorem *coadjuti*, morte illius simul desinit vivere, neque enim quis mortuum adjuvare dicitur. In quantum verò respicit favorem *Coadjutoris*, non expirat, sed *jus ad rem*, quod vi illius gratiæ *preventivæ* Coadjutori in beneficio, sive Prælatura jam acquisitum fuit, resolvitur in jus plenum, sive *jus in re*, ita, ut nova collatione haud opus sit, sed gratia coadjutoriae absque alia solemnitate Canonica ex primo jure Coadjutori jam quæsito effectum sortiatur; nam Papa in ejusmodi Coadjutoris *ex nunc*, prout *ex tunc* facere collationem solet, ut resolvit Rota in *Tirasoneis Coadjutor*. 8. Novembr. 1599. coram Penia, quam decisionem refert Garz. de Benefic. part. 4. cap. 5. n. 128. §. 138. Fagn. ad cap. 5. h. t. num. 41.

§. V.

Quid circa coadjutorias Prælatorum majorum à Bæbmero specialiter notatum fuerit?

SUMMARIA.

19. Bæbmerus ex Coadjutoris perpetuis scandalum sumit, 20. maximè, quod earum constitutio ad causas majores Sedi Apostolicæ reservatas referatur. 21.

Z

Pri-